

[Leth Mouritzen.]

at modvirke eventuel Ejendomsspekulation og ledige Penges Anbringelse i mindre Ejendomme og saaledes ligge paa Linie med Motiverne for Lovgivningen om Erhvervelse af fast Ejendom.

Skulde det ikke være muligt at samle et Flertal for disse Betragtninger, forudser mit Parti, at man uden at kunne anerkende Berettigelsen af en almindelig Skattefritagelse for alle Ejendomme, som det foreliggende Forslag forudsætter, dog ser sig nødsaget til at stemme for en Løsning som den foreslaaede, idet vi ønsker at imødekomme de berettigede Krav, som stilles fra de smaa Ejere, samtidig med at vi vil medvirke til at forhindre en Overvæltning af Stigningen i Ejendomsskatterne paa Lejerne i største Parten af Byejendommene. Ved anden Lejlighed, der senest vil fremkomme, naar den højtærede Indenrigsminister i allernærmeste Fremtid fremsætter Forslag om Revision af Huslejevogivningen, kunde vi tænke os at stille et principielt Forslag om, at Skattestigninger ikke kan overvælttes paa Lejere. Paa den anden Side vil en eventuel Gennemførelse af mit nys skitserede Forslag om kun at fritage Ejendomme op til 50 000 Kr. i Ejendomsskyld for Skattestigning medføre, at vi allerede under dette Forslags Behandling vil stille Forslag om en saadan principiel Ændring vedrørende højere Skatters Overvæltning paa Lejerne.

Et andet Spørgsmaal i Forbindelse med det Forslag, vi her behandler, og som jeg ønsker at fremdrage, er, hvorvidt Ejere af Ejendomme, der opnaar Skattelettelse, skal underkaste sig Lejekontrol. Ved Behandlingen af den højtærede Indenrigsministers Byggestøtteforslag i Gaar tillod jeg mig at foreslaa, at det Nybyggeri i de kommende 8 Aar, der ifølge Forslaget opnaar Skattefritagelse i 22 Aar, underkastes indenrigsministeriel Lejekontrol. Paa denne Baggrund vil der naturligvis ikke være nogen som helst Rimelighed i, at en Ejendom — maaske opført for 1 Aar siden —, der opnaar Skattelettelse i Kraft af den Lovgivning, vi behandler i Dag, gaar fri for enhver Kontrol med Lejen. Vi har derfor til Hensigt at stille Forslag, der tager Sigte herpaa.

Der er saaledes adskillige Muligheder for at naa frem til en retfærdig Løsning af det Problem, vi her beskæftiger os med, og jeg er ogsaa af den Mening, at det foreliggende Forslag danner et udmærket Udgangspunkt for en Drøftelse af Sagen. Jeg skal derfor tilsige mit Partis Støtte til en hurtig og velvillig Behandling, idet jeg anerkender, at Sagen haster af Hensyn til Kommunal-

bestyrelsernes Udfærdigelse af Ejendomsskattelisterne.

Norlev: Den Fritagelse for Ejendomsskyld, som nu almindeligt gennemføres for Nybygninger, synes meget tydeligt at vise, at det for længst er erkendt, at Ejendomsskyld, altsaa Bygningsskyld, er en irrationel og antisocial Beskatningsmaade, og den foreliggende Situation understreger dette endog meget stærkt.

Vi staar i en Situation med Materiale-mangel og deraf følgende abnormt høje Priser paa bestaaende Ejendomme, og man kan i saa Henseende sige, at Vurderingen kommer paa det uheldigst mulige Tidspunkt, paa et Tidspunkt, hvor vi vel tør haabe, at Materiale-mangelen har naaet sit Kulminationpunkt, selv om vi endnu ikke er begyndt at mærke, at der er særlig meget rigeligere deraf. I hvert Fald har den Tilførsel af Materialer, som er kommet, ikke kunnet paavirke Ejendomspriserne synderligt i nedadgaaende Retning, og desuden er det et Tidspunkt med ret kaotiske Værdiforhold paa Grund af Huslejerreguleringen, der nødvendigvis maa give sig Udslag i, at Ejendomme, der er under denne Regulering, bliver mindre værd i Handel og Vandel end de Ejendomme, der ikke er Udlejnings-ejendomme, og hvor Prisstigningen derfor kan slaa igennem. Af denne Grund rammer Forhøjelsen af Vurderingen Selvejerne særlig haardt. Disse Selvejere er langtfra alle Kapitalister — tværtimod. Mange af dem, jeg vil endda sige uhyre mange, er sparsommelige og stræbsomme Arbejdere, som har sat al deres Kraft ind paa at skabe deres eget Hjem i deres eget lille Hus, og det er indlysende, at det er uretfærdigt at paaligne disse Mennesker Ejendomsskyld ud fra de abnorme Værdiforhold, vi for Tiden er inde i.

Der er samtidig Grund til at understrege, at Bygningsskatter i det hele taget altid er uretfærdige, altid virker uheldigt. For det første danner de 'altid' en Hindring for Byggeriet. De vil ganske uundgaaeligt virke fordyrende paa dette, og da Byggeriet er den Nøgleindustri, som det er, er det givet, at skal vi foretage Ændringer i Beskatningen, som kan virke heldigt for Erhvervs-livet, maa vi tænke paa Ændringer netop her. For det andet vil Bygningsskatterne ogsaa altid komme til at virke som en Straf paa den Sparsommelighed og Flid, som ligger bag ved dette, at Mennesker stræber efter at faa deres eget Hus at bo i. Det forekommer mig, at de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Kommunisterne her vil have et